

Onaangedaan speel ik hier voor Nederlander
Maar naast oppervlakte ben ik ook snerpande kloof
Ik ben de vleesgeworden encyclopedie
van mijn toen en nu en dan

Ik ben wandelende geschiedenis
Ik hoor hier als ether, blad en steen
en lang nadat ik ben heengegaan
zal mijn oerschreeuw nog weerklinken

Ik ben de vreedzame Arawak
lang ligt mijn welwillend aangezicht
al vervlochten met de grond
neergesabeld, doodgeplet
onbewogen stopgezet

Ik ben de behoedzame Caiquetío
zich nietsvermoedend afkerend
van trouwe Caribe aartsvijand
inleidend een nog groter kwaad
en het eind van zijn bestaan

Ik ben de sterke West-Afrikaan
Mandinka? Mende? Yoruba?
gedoemd tot eeuwige ontworteling
en geen klauwen in de aarde
maakt dit hemelrijtende ongedaan

En in mijn woelig, rauw verleden
duikt ook nog op de blanke fortuinzoeker
als kiezelwit in modder
en blij ik vreemdeling in eigen huid

Ik ben de overlevende
Ik draag mijn schakeringen met trots
ademend voor al mijn voorvaderen
koester ik in mijn aderen
het zuiverende rood